

שלהם, וזהו וכיז הנביאים אדמה. וכן הוא יאמר, אף על פי שאני אדמה לכם בדיוקנכם, אל מי תדמיוני ואשׁוה. שהרי קדם שברא הקדוש ברוך הוא דיוקן בעולם וציר צורה, היה הוא יחידי בלי צורה ודמיון, ומי (יש) שנודע לו קדם בריאה שהוא מחוץ לדיוקן, אסור לעשות לו צורה ודמות או דיוקן בעולם, לא באות ה' ולא באות י', ואפלו בשם הקדוש, ולא בשום אות ונקדה בעולם, וזהו פי לא ראיתם כל תמונה, מפל דבר שיש בו תמונה ודמיון לא ראיתם. אבל אחר שעשה דיוקן זה של המרפכה של אדם עליון, ירד לשם, ונקרא באותו דיוקן יהו"ה, כדי שיידעו אותו במדות שלו בכל מדה ומדה, וקרא: אל, אלהים, שדי, צבאות, אהי"ה. כדי שיידעו אותו בכל מדה ומדה איך יתנהג העולם, בחס"ד ובדין, כפי מעשי בני האדם, שאם לא יתפשט אורו על כל הבריות, איך ידעו אותו ואיך יתקיים? (ישעיהו ז) מלא כל הארץ כבודו.

אוי למי שישׁוה אותו לשום מדה, ואפלו מעשר המדות הללו שלו, כל שפן לבני האדם (איוב ד) אשר בעפר יסודם, שכלים ונפסדים. אלא הדמיון שלו כפי שלטונו על אותה המדה, ואפלו על כל הבריות, ולמעלה מאותה מדה. וכשמשלק ממנה, אין לו מדה ולא דמיון ולא צורה.

כמו שהים, שאין במים של הים שיוצאים ממנו תפיסה כלל ולא צורה, אלא שהתפשטות של המים

והזיון ודמיון דלהון, והאי איהו (הושע יב) וכיז הנביאים אדמה.

ובגין דא יימא איהו, אף על גב דאנא אדמה לכו בדיוקניכו, אל מי תדמיוני ואשׁוה, דהא קדם דברא קדשא בריך הוא דיוקנא בעלמא, וציר צורה, הוה הוא יחידי בלא צורה ודמיון, ומאן (נ"א ואית) דאשתמודע ליה, קדם בריאה, דאיהו לבר מדיוקנא, אסור למעבד ליה צורה ודיוקנא בעלמא, לא באות ה', ולא באות י' ואפילו בשמא קדישא, ולא בשום אות ונקודה בעלמא, והאי איהו כי לא ראיתם כל תמונה, מפל דבר דאית ביה תמונה ודמיון לא ראיתם.

אבל פתר דעבד האי דיוקנא דמרפכה דאדם עלאה, נחית תמן, ואתקרי בההוא דיוקנא יהו"ה, בגין דישתמודעון ליה במדות דיליה, בכל מדה ומדה, וקרא: אל, אלהים, שדי, צבאות, אהי"ה. בגין דישתמודעון ליה, בכל מדה ומדה, איך יתנהג עלמא, בחס"ד ובדינא, כפום עובדיהון דבני נשא, דאי לא יתפשט נהוריה על כל בריין, איך ישתמודעון ליה, ואיך יתקיים, (ישעיהו ו) מלא כל הארץ כבודו.

ווי ליה, מאן דישוה ליה, לשום מדה, ואפילו מאלין מדות דיליה, כל שפן לבני האדם, (איוב ד) אשר בעפר יסודם, דכלים ונפסדים. אלא דמיונא דיליה, כפום שלטנותיה על ההיא מדה, ואפילו על כל בריין. ולעילא מההיא מדה. וכד אסתליק דמיון, ולא צורה.

מינה, לית ליה מדה, ולא בגוונא דימא, דלית במיא דימא דנפקי מיניה, תפיסו כלל ולא צורה, אלא